

„Ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki küldött.”

Drága Teremtőnk! Elolvastam a mai evangéliumot, valahogy nem jut eszembe az örömhír. Eléggé világi uralkodói kép uralkodik az igesorokon. Az Atya nem ítélkezik, hanem átadja az ítélet jogát a Fiúnak, hogy „tiszteljük”. Amolyan jóságos uralkodói képbe helyezi magát az Atya, a piszkos végrehajtói munkát a Fiúra bízva. Hát nem egészen ilyen a szerető Istenről szóló képem. Az Atyától is irgalmat várok, a Fiútól is irgalmat várok, nem ítélkezést. Főleg nem olyat, amelynek a végeredménye, hogy „feltámadjanak a kárhozatra”. Ha ilyen viselkedést látott a Fiú az Atyától, ha az Atyától ezt tanulta, akkor oda a hitem a szerető Istenben.

Drága Teremtőnk! Hitem szerint ebből az evangéliumból szinte semmi sem a Te szavad. Hitem szerint te mindenkit szeretettel magadhoz akarsz ölelni, mindenkit hívsz a Te Országodba. Nem ítélsz el senkit, csak rajtunk múlik, ha nem akarunk belőled, megtehetjük, hogy a hívásodnak hátat fordítunk, bár elég bolond szituáció, hogy a feltámadáskor durcáskodik valaki. Hitem szerint Te nem akarsz igazságos lenni, hanem méltányos, keresni fogod, miben menthetsz meg minket a Te Országodra, mivel válthatsz meg minket az általunk választott buta döntéseinktől.

Segíts minket, hogy a mi hétköznapijainkban ne az igazságosságot, hanem az általad tanított méltányos szeretetet gyakoroljuk embertársainkkal, hogy általunk is megnyilvánulhasson a Te szereteted, hogy mindenki rajtunk keresztül a Te szeretetedet és nem az ítéletedet, élhesse meg valóságként. Ámen

Áts András, Budapest